

16 פברואר 2026

כ"ט שבט תשפ"ו

הכרעת הדין בעניינו של [...]

(...) – מס' מזהה XXXXXXXXXX

שופטים: פרופ' איתי שפיר (אב בית הדין), פרופ"א יהודה פינצ'ובר, מר רז עזר בוזגלו.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובע: פרופ"ח עידו טל, ב"כ עו"ד שחר הופמן.

נתבע: מר [...], ב"כ עו"ד לובנה תומא (נוכחת: גב' סומא בשיר, מתמחה).

משקיף: פרופ' אורי פסקין, דיקן ביה"ס לתארים מתקדמים בטכניון.

1. בתאריך 29.7.2025 הגישה התובעת המשמעותית של הטכניון קובלנה נגד הסטודנט [...], מס' מזהה 953524824 (להלן: "הסטודנט"), בה יוחסו לו המעשים הבאים:
הנתבע הוא סטודנט לתואר דוקטור בפקולטה לכימיה. במהלך לימודיו הנקבל התגורר במעונות הטכניון וקיבל מלגה מלאה (5-6 "מנות מלגה"). בתחילת יוני 2025 הסטודנט שב לארצו, [...], אך המשיך לקבל מלגה. מספר חודשים טרם הגשת הקובלנה¹, הסטודנט פרסם מספר פוסטים בסטטוס של אפליקציית ווטסאפ, אשר כללו התבטאויות חריפות המבקרות את פעולות צה"ל בעזה, ואת ההרעבה, לכאורה, של אוכלוסיית עזה. באחד מהפוסטים כתב הסטודנט כדלקמן:

"I am blessed with the opportunity to see the terrorists around me, during my stay in occupied Palestine. As the time passes, we are now more familiar with their nature/behavior!!! Indeed, Qur'an says the truth."

2. התביעה האשימה את הסטודנט בעבירות משמעת לפי הסעיפים שלהלן בתקנון המשמעת:
- 4.5 "פגע או גרם ביועצין לפגיעה בדרך כלשהי בכבוד הטכניון, או בכבודו או בשמו הטוב של איש הטכניון או אורח הטכניון במעמד כאנשי הטכניון או אורחיו".
- 4.19 "התנהג בצורה שאינה הולמת סטודנט בטכניון במעשה שנעשה בזיקה לטכניון או בזיקה להיותו סטודנט בטכניון".
3. בתאריך 27.11.2025 דיקן ביה"ס לתארים מתקדמים הודיע לסטודנט, כי מכוח סמכותו לפי סעיף 16.6 לתקנון המשמעת, הוא משהה את כל הליכי הסיום של לימודי הסטודנט עד לאחר סיום משפטו בבית הדין המשמעותי.
4. בתאריך 9.12.2025 התקיים הדיון המשמעותי בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.
5. במענה להקראת כתב הקובלנה, הסטודנט הודה בכך שפרסם את הפוסטים, אך כפר באשמה. לטענתו, לא התכוון לפגוע בקהילת הטכניון (עמ' 6 לפרוטוקול המתורגם).²

¹ כפי שיובהר בהמשך, הפרסום נעשה בתאריך 13.6.2025, או סמוך ליום זה.

² כל ההפניות לפרוטוקול הדיון הינן לפרוטוקול המתורגם.

טענות מקדמיות

6. ההגנה העלתה מספר טענות מקדמיות, אשר מצדיקות לטענתה את סילוק הקובלנה על הסף: (א) היעדר פירוט מספק בקובלנה (ב) חוסר סמכות (ג) עיקרון החוקיות – לא ניתן להעניש על ביטויים מכוח סעיפי סל בתקנון.

היעדר פירוט בקובלנה

7. ההגנה טענה כי הקובלנה חסרה רכיבים מהותיים, הן בתשתית העובדתית והן התייחסות ליסודות העבירה, באופן הפוגע ביכולתו של הנקבל להתגונן כראוי, ולפיכך פוגע בזכותו להליך הוגן. הקובלנה מתארת רק את המילים שהסטודנט פרסם בפוסט. חסר תאריך הפרסום ותאריך התלונה, לא מתואר המקום הפיזי ממנו נכתב הפוסט, אין הסבר לפוסט, חסר הקשר והסבר כיצד הפרסום מבסס את יסודות עבירות המשמעת בהן הסטודנט מואשם, לא מתואר למי נגרם הנזק, כיצד הפוסט מתקשר לטכניון ולקהילת הטכניון. העובדות הדלות המתוארות בקובלנה אינן מגיעות לרף של עבירה.

8. התביעה השיבה, כי הקובלנה תואמת את הנדרש על פי תקנון המשמעת, המהווה את המסגרת הנורמטיבית: סעיף 7.3 לתקנון קובע, כי כתב הקובלנה יכלול את פרטי העבירה, לרבות "העובדות המיוחסות לנאשם ובכלל זה גם המקום והזמן בהם נטען כי בוצעו", את סעיפי האישום, את עדי התביעה, והמלצה להרכב שופטים. אותו פירוט נעשה בכל התיקים שנדונו בפני בית הדין בשנים האחרונות, לרבות תיקים דומים שדנו בעבירות ביטוי ולרבות תיקים בהם ייצגה ב"כ הסטודנט. הקובלנה דן אינה שונה בדבר. התביעה הפנתה ונתנה דוגמאות מתוך קובלנות דומות,³ והדגישה כי גם שם לא פורטו יסודות העבירה.

9. עוד טענה התביעה, כי גם כתבי אישום פליליים הם מאד תמציתיים, קל וחומר שבהליך משמעתי בפני טריבונל כזה לא נדרשת רמת פירוט גבוהה. באופן ספציפי, אי-ציון תאריך מדויק בו פורסם הפוסט אינו פגם, שעה שהתביעה ציינה מסגרת זמן רלוונטית. מדובר בפרקטיקה המקובלת גם בהליכים פליליים, בפרט כאשר המועד המדויק אינו ידוע בשלב הגשת כתב האישום ואינו קריטי להגנת הנאשם. התלונה כן התייחסה לתאריך, אולם מכיוון שבאותה עת לא היתה בידי התביעה אסמכתא חד משמעית לתאריך, הקובלנה נקבה בפרק זמן כללי יותר. כאמור, הדבר נעשה גם בקובלנות קודמות דומות אליהן הפנתה התביעה. זאת ועוד, בתגובתו לתלונה הסטודנט לא טען לגרסה חלופית באשר למועד הפרסום (למשל כי מדובר בפוסט ישן מלפני מספר שנים), אלא אישר את העובדות שתוארו. גם בראשית הדיון, במענה להקראת כתב הקובלנה, הסטודנט הודה בעובדות.

10. באשר לטענה כי לא פורט נזק או נפגע קונקרטי, התביעה טענה כי בעבירות משמעת מסוג התנהגות בלתי הולמת או פגיעה בכבוד הטכניון אין דרישה להוכיח נזק במובנו הנזיקי. עצם הפרסום הפוגעני והחשיפה אליו מהווים פגיעה בכבוד הטכניון ובקהילתו. מובן כי בשלב הסיכומים ההגנה יכולה לטעון שהעובדות לא גיבשו את העבירה, או שמדובר בפגיעה מינורית, אולם לא מדובר בטענה מקדמית.

חוסר סמכות

11. ההגנה טענה כי לפרסום אין כל קשר לטכניון, או ללימודי הסטודנט בטכניון, ולכן לטכניון אין סמכות לדון בנושא, בהתאם לסעיף 17 לחוק זכויות הסטודנט. גם בתגובתו לתלונה, הסטודנט שלל כל קשר בין הפרסום לטכניון.

³ למשל קובלנות שהכרעות הדין בהן ניתנו בתאריכים 19.12.2023 ו-4.1.2024 (מסומנות באתר ביה"ד כ-הד 8/2024 ו-הד 9/2024).

12. **התביעה** השיבה, כי הפונה שהעביר את הפרסום מושא התלונה, הוא אחד מאנשי הקשר של הסטודנט בטלפון. היא הפנתה לצילום מסך שצורף לתלונה, על מנת להראות כי אותו פונה שמר את הסטודנט בשם "[...] טכניון". כינוי זה מצביע כיצד הסטודנט מזוהה על ידו, כלומר, אותו איש קשר (אשר לא חייב כמובן להיות חבר או אדם קרוב) מזהה את הסטודנט כשייך לטכניון. זאת ועוד, בתמונת הפרופיל של הסטודנט בווטסאפ (אשר צורפה לתלונה), הסטודנט מצולם [...], בתוך קמפוס הטכניון, סמוך לבניין [...].

עיקרון החוקיות - לא ניתן להעניש על ביטויים מכוח סעיפי סל בתקנון המשמעת

13. ההגנה טענה כי אין בתקנון המשמעת הסמכה ספציפית לדון בעבירות ביטוי, ולא ניתן לדון בהן מכוח סעיפי סל, שכן זה נוגד את עיקרון החוקיות, לפיו אין עונשים אם לא מזהירים.

דיון והכרעה בטענות המקדמיות

14. הטענות בדבר חוסר סמכות ועיקרון החוקיות (סעיפי סל), נידונו בהרחבה בפני בית דין זה בתיקים דומים, **ונדחו באופן גורף**. הדברים שנפסקו זה מכבר תקפים גם במקרה שלפנינו, ולא נחזור עליהם. ראו את הכרעות הדין מתאריכים 19.12.2023 ו- 4.1.2024, אשר אושרו פה אחד גם ע"י בית הדין לערעורי משמעת בתאריכים 9.11.2024 ו- 19.12.2024 בהתאמה.

15. בהקשר לשאלת הסמכות, נציין כי לדעתנו יש לפרסום זיקה ברורה להיותו של הנקבל סטודנט בטכניון. כפי שקבענו בתיקים קודמים, כאשר נקבל מפרסם פוסט ברבים, באותה פלטפורמה בה הוא מזהה את עצמו כסטודנט של הטכניון – לא ניתן לומר כי אין זיקה לטכניון, או להיותו סטודנט בטכניון. במקרה דנן הפרסום נעשה בסטטוס הווטסאפ של הסטודנט. הסטודנט לומד בטכניון לתואר דוקטור מזה למעלה מארבע שנים, מאז שנת 2021. לא יכול להיות חולק כי חלק מאנשי הקשר של הסטודנט בטלפון שייכים לקהילת הטכניון, וכפי שהצביעה התביעה, אף הסטודנט מזהה על ידי חלקם כשמשתייך לטכניון. זאת ועוד, בתמונת הפרופיל של הסטודנט, באותה פלטפורמה בה נעשה הפרסום, הוא מצולם בתוך קמפוס הטכניון, באופן שלא קשה לזהות ע"י מי שמשתייך לקהילת הטכניון. ודאי שהסטודנט אינו מסתיר או מתנער מהשתייכותו לקהילת הטכניון, שאחרת לא היה מציג תמונה זו כתמונת הפרופיל שלו באפליקציה, תמונה אשר זמינה לכל אנשי הקשר שלו. יתר על כן, כאשר הסטודנט כותב בפרסום "to see the terrorists around me" – היות שהוא התגורר בטכניון 4.5 שנים, פשוטם של הדברים הוא שהאנשים בסביבתו הם אנשי הטכניון, ומכאן שנוצרת זיקה לטכניון. נטל הראיה עובר לסטודנט להוכיח שאין זיקה כזו.

16. לעניין הפירוט בקובלנה, לא מצאנו ממש בטענות ההגנה והן נדחות על ידינו. כפי שציגה התביעה, הקובלנה מקיימת את דרישות התקנון, והיא אינה שונה בדבר מקובלנות קודמות בעניינים דומים אשר נדונו בפנינו. שאר טענות ההגנה, כגון השאלה אם הפרסום חוסה תחת חופש הביטוי, האם הוא מגבש את יסודות העבירה, או האם נגרמה פגיעה, אינן טענות מקדמיות וידונו בהמשך.

טענות הצדדים לגופו של עניין

התביעה

17. מטעם התביעה העידה פרופ' עדי זלצברג, סגנית הנשיא לגיוון והכללה בטכניון, אשר הגישה את התלונה בתאריך 29.6.2025 (להלן: "המתלוננת"). המתלוננת העידה כי בתאריך 13.6.2025 פנתה אליה דיקנית הפקולטה לכימיה בדוא"ל, והביאה לידיעתה את הפוסטים שפרסם הסטודנט, בסטטוס הוואטסאפ שלו. המתלוננת סיפרה כי היא לא יודעת מי היה הפונה הראשוני, אך הוא פנה לראשת מנהל הפקולטה לכימיה ולרכזת ההוראה לתארים מתקדמים. שתיהן העבירו את הפניה להתייעצות עם דיקנית הפקולטה לכימיה, אשר פנתה להנהלת הטכניון, למנכ"ל ולמשנה הבכיר לנשיא, ואליה, ושאלה 'מה עלינו לעשות'. בשלב זה המתלוננת פעלה כפי שנהגה בכל הפניות הקודמות שהגיעו אליה, והתייעצה עם "ועדת זלצברג".⁴ הוועדה סברה, כי ההתבטאויות של הסטודנט בפוסטים שפרסם, כלפי ישראל, כלפי צה"ל ומה שקורה בעזה, הם בתחום חופש הביטוי, למעט פוסט אחד. הפרסום היחידי שלדעת הוועדה חצה את הגבול הוא הפרסום מושא הקובלנה, ובגינו בלבד הוגשה התלונה. בין היתר אמרה המתלוננת כדלקמן (עמ' 10, ההדגשה הוספה):

"... we felt that it's completely inappropriate to **come to the Technion, to stay here, to do research, to get fellowship, to live with us, to have pictures sitting in the dormitories on this... swing,**⁵ and say that basically we are all terrorists, by living among us, you learn about our behavior, about our nature. ... for me, this is a clear deviation from the proper behavior of a student or anyone in the Technion. So that's why I filed a complaint."

18. בפוסט, אשר פורסם בתאריך 13.6.2025 וצילום מסך שלו צורף לתלונה (לעיל ולהלן: "הפרסום"), יש תמונה בה נראה גבר שוכב על גבו בתוך הריסות. למעלה כתוב "Must watch", במרכז התמונה כתוב בערבית ובאנגלית "ISRAEL IS OUT OF CONTROL", ובתחתית התמונה כתוב "Stop this genocide... guys" בצירוף אימוג'י בוכה, לב שבור, ודגל פלסטיני. על גבי תמונה זו כתב הסטודנט:

"I am blessed with the opportunity to see the terrorists around me, during my stay in occupied Palestine. As the time passes, we are now more familiar with their nature/behavior!!!"

בצירוף אימוג'י של לב. "Indeed, Qur'an says the truth."

19. בחקירה הנגדית שאלה ב"כ הסטודנט את המתלוננת, האם הפרשנות שלה למשפט בפרסום, היא שכולנו טרוריסטים. המתלוננת השיבה (עמ' 11, ההדגשות הוספו):

"I live among, among them, yes. The terrorists surround me. Yeah. **The people of the Technion are around** [The student], so we are terrorists, yes. ... The people living in Israel

⁴ ועדה בראשות פרופ' עדי זלצברג, סגנית הנשיא לגיוון והכללה. הוועדה הוקמה בעקבות אירועי 7.10 לצורך בחינה אחידה של מאות פניות שהגיעו לטכניון לגבי אמירות ברשתות החברתיות שעלולות להתפרש כתמיכה בטרור. ראו פירוט בעניין זה בהכרעות הדין מתאריכים 19.12.2023 ו-4.1.2024, המסומנות באתר ביה"ד כ-הד 8/2024 ו-הד 9/2024. כיום הוועדה מטפלת בפניות שמגיעות אליה בקשר להתבטאויות לא הולמות מכל הסוגים, ברשתות החברתיות, בקבוצות וואטסאפ טכניוניות וכד'.

⁵ המתלוננת מתייחסת לתמונת הפרופיל של הסטודנט בוואטסאפ, כפי שתוארה בסעיף 12 לעיל.

or "occupied Palestine", as he refers to. Our nature, the Israelis **around him**. The terrorists **around him**".

20. ב"כ הסטודנט שאלה את המתלוננת האם היא רואה את המילה "טכניון" בפרסום, ואיך היא מסבירה את הקשר בין הפוסט לטכניון. המתלוננת השיבה:

"No, I don't see Technion, but I know that he lives in the Technion. **The people around him are people from the Technion ecosystem**. People from the Technion saw this status and complained. ... Because we are the people around him. When he lives in the dormitories and sitting on the swing and doing research in the lab, the Technion people are the Technion around him. That's, it's a very simple logic".

21. המתלוננת הוסיפה כי שבועיים לאחר מכן סטודנט נוסף התלונן לרכזת ההוראה לתארים מתקדמים על אותו סטטוס (עמ' 11-12).

22. ב"כ הסטודנט שאלה את המתלוננת האם לדעתה זה סביר שהסטודנט היה במזרח ירושלים, בסיטואציה שבה הוא ראה חבורה של יהודים תוקפים ערבים,⁶ ראה מעשה טרור, ולקבוצת האנשים הזו הוא התכוון בפרסום. המתלוננת השיבה, כי לדעתה אין זה סביר שהסטודנט התייחס לאנשים במזרח ירושלים, יהודים או ערבים, בגלל שאלה לא האנשים שסביבו. הוא אמר באופן ספציפי:

"I'm **living**, I have the **opportunity**", "he was referring to people, to see the terrorists **around me during my stay** in occupied Palestine, **during my stay**".

כלומר, בזמן השהות שלו, זה לא יום אחד, הוא היה כאן במשך ארבע או חמש שנים (עמ' 15, ההדגשות הוספו).

23. התביעה הציגה את מכתב ההתנצלות ששלח הסטודנט לתובעת בתאריך 9.7.2025 בתגובה לתלונה (להלן: "**מכתב ההתנצלות**"); וכן סרטון וידאו בן ארבע שניות, הנושא את התאריך 26.5.2025 (להלן: "**הסרטון**"), אליו הסטודנט הפנה במכתב. מפאת חשיבותו של מכתב ההתנצלות להכרעת הדין, נצטט אותו כמעט במלואו (ההדגשות הוספו):

Subject: Formal Apology and Expression of Profound Regret Regarding Inappropriate WhatsApp Posts

... I am writing this letter to express my deepest remorse and offer a sincere, unreserved apology **for the inappropriate and offensive WhatsApp posts I recently published concerning Israel**, where I am currently studying as an international student. I fully acknowledge the gravity of my actions, which were **disrespectful, harmful, and entirely unacceptable**.

I understand that my posts, which contained anti-national sentiments towards Israel, caused **significant offense and distress to members of the university community** and citizens of this nation. Although, I didn't mean that, I recognize that these actions **violated not only the**

⁶ ב"כ ההגנה אמרה "חבורה של ערבים תוקפים יהודים" (ראו עמ' 15 לפרוטוקול), אולם הכוונה היתה הפוך.

standards of conduct expected of all students at Technion, but also fundamental principles of respect, cultural sensitivity, and responsible behaviour expected of a guest in this country. I am deeply ashamed of my conduct.

There is no justification for my actions. I allowed personal frustrations or immature impulses to override my judgment and responsibility as an international student representing both myself and, indirectly, my home country. Although, my didn't try to harm the friendship that I have with my Israeli colleagues and friends. The actions were made by me based on my feelings when I visited Jerusalem several times. I found that, a group of people (appeared to be religious individuals) was chanting for Death to Muslims and Arabs, being a Muslim I didn't feel good. It was completely different from Haifa and other places like Tel-Aviv in Israel, where people of all religion are living peacefully. The scenario was something different (during my stay, wherever I visited in Israel I never experienced like this before), I can't express in words. Not only this, during my last visit in Jerusalem I faced a horrible situation, where the similar group of young people doing the same thing. This time they targeted a Muslim teenager girl in a full aggression. Surprisingly whoever (a normal man, a secular individuals) tried to save her, they hit them as well. Which Again disgusted me I and the security force did nothing they supported them throughout the event. I couldn't control myself and posted this by saying those people 'terrorists', I only meant for that particular group of people. (A short video clip is attached; it was very hard to capture the incident as they were very aggressive). Although I failed to consider the impact my words would have on others, the hurt they would cause, and the damage they would do to the trust placed in me as a member of this academic community and a temporary resident of Israel. I understand that several individuals **rightfully filed complaints, and I take full responsibility for provoking this response.**

Since, last couple of weeks I am not involved in such activity. **These posts are at least 25 days old**; I have permanently deleted the offensive posts and any related content as soon as I heard about this incident from my PI (Prof. [...]). He warned me, and pointed out my mistakes, and gave me advice. Again, during my stay, I never posted something like this before. I assure you that I have learned a harsh and invaluable lesson from this incident. I understand the importance of:

- 1. Respect:** Showing unwavering respect for the laws, culture, national sentiments, and people of my host country.
- 2. Responsibility:** Exercising responsible judgment in all public communications, especially on social media platforms.
- 3. Consequences:** Recognizing that my actions have serious consequences, both for myself and for the relationships between communities.

I am committed to changing my behaviour immediately. I will actively seek to educate myself further on the history, culture, and values of Israel to foster genuine understanding and respect. I will also participate in any educational programs or counselling recommended by the University to address my lapse in judgment.

I humbly request your understanding and forgiveness. I understand that my actions warrant disciplinary action, and I accept the authority of this Committee to decide on appropriate measures. I sincerely hope you will consider this profound apology, my immediate corrective actions, and my commitment to future exemplary conduct when determining the outcome of this matter. I am eager to rebuild trust and demonstrate that I can be a respectful and valuable member of the university community. ...".⁷

עדות הסטודנט

24. הסטודנט העיד כי הוא לומד בטכניון כבר 4.5 שנים, בהן התגורר במעונות הטכניון. הוא הגיש את התזה של הדוקטורט ונותר לו רק לצלוח את שלב ההגנה על התזה.

25. בחקירה הראשית נשאל למה פרסם את הפרסום. הוא השיב שבזמן שהותו בישראל ביקר בירושלים מעל 20 פעמים. לעיתים ראה דברים מאד לא נעימים מתרחשים שם. לפחות חמש פעמים הוא נתקל בקבוצה של אנשים יהודים, בגילאי 12-25, שנראו לו מאד דתיים מבחינת לבוש (פאות, כיפות לבנות גדולות, שמלות לבנות), אשר התנהגו באלימות. זו היתה התנהגות שהוא ראה לפני כן רק ברשתות החברתיות (עמ' 54). בזמן שהם ביקרו באזור המעבר לירושלים העתיקה, בשוק הישן, הם כפו בכוח סגירה של חנויות השייכות לערבים, בנוכחות כוחות הביטחון. הפעם הראשונה שראה דבר כזה, היתה לדבריו לפני כשנתיים. בפעם האחרונה שהיה שם, ממש לפני חזרתו ל- [...], ביקר במסגד אל אקצה, ואז צילם את הסרטון, בתאריך 26.5.2025 (עמ' 61).

26. נבהיר ונתאר, כי בסרטון בן הארבע שניות רואים אישה הלוכשת תג עליו כתוב "תקשורת" (ככל הנראה אינה ישראלית), אווזת בידה טלפון נייד ומצלמת. יד של אדם אחר הנמצא מולה (ואינו נראה) מושטת לעבר אחת מידיה האווזת בטלפון, וככל הנראה מנסה לאחוז בידה (אולי כדי למנוע ממנה לצלם). האישה תופסת את היד שמנסה לאחוז בידה, ומורידה אותה מטה בתנופה, תוך כדי שהיא ממשיכה לאחוז בטלפון בידה השנייה ולצלם. בשלב זה האדם שמצלם את הסיטואציה מסיט את מצלמתו מטה לכיוון הרצפה והסרטון מסתיים.

27. הסטודנט העיד, כי באותו ביקור אחרון היה מופתע ממש מכך שהסיטואציה הייתה אפילו יותר אגרסיבית. הוא ראה בעבר את אותה קבוצת אנשים, הוא שמע אותם קוראים מוות לערבים, מוות למוסלמים (הוא אינו דובר עברית, אך שאל את בעלי החנויות הערבים בסביבה). כמוסלמי, הוא לא הרגיש טוב עם זה. לדבריו הוא היה מופתע לחלוטין, שכן הוא גר בחיפה, בטכניון, 4.5 שנים. הוא ביקר במקומות שונים בישראל, בתל אביב ובערים אחרות, אך מעולם לא נתקל לפני כן בסיטואציה כזו. האנשים שפגש לפני כן היו שלווים, תומכים, עוזרים, אוהבי אדם (עמ' 64). כאשר ראה את הסיטואציה האלימה מול עיניו, לא יכול היה לשלוט בעצמו, הוא חש מובך וכאוב מבפנים. התנהגות כזו הוא ראה לדבריו רק ב"פלסטיין הכבושה" – כך לדבריו הוא מכנה את מזרח ירושלים –

⁷ יוער, כי בסוף המכתב הסטודנט מציין שבהתאם לסעיף 8.1 לתקנון המשמעת, הוא פנה לנציגת אס"ט שתלווה אותו בהליך המשמעתי. בשלב מאוחר יותר הוא שכר ייצוג.

וכן בגדה המערבית (עמ' 65). גם ברשתות החברתיות הוא ראה סרטונים דומים ממזרח ירושלים והגדה המערבית.

28. כאשר התבקש להסביר על הסרטון (שכאמור הפנה אליו במכתב ההתנצלות), אמר שבאותו יום (26.5.2025) הוא ראה סיטואציה אחרת, בה קבוצה של 5-6 נערים יהודים דתיים התנהגה באופן אגרסיבי כלפי נערה ערבייה בת 12 או 13, אשר לבשה חג'אב או סוג של בורקה, שמלה שלמה מכף רגל ועד ראש. הנערים עצרו אותה במעבר ולא נתנו לה להיכנס למסגד. הם לעגו לה והיו מאד אגרסיביים. אפשר לומר שזה סוג של מעשה טרור. היו שם גם כמה אנשים חילונים, שניסו להציל אותה, לתת לה לעבור כדי שתוכל להיכנס. לפתע הוא ראה שחלק מהנערים התחילו להרביץ גם להם – לבעוט בהם, ברגליים או במקום אחר בגוף (להלן: "התקרית"). הסטודנט הדגיש שראה זאת במו עיניו. הוא ניסה לצלם את הסיטואציה, ויחד איתו עוד כמה חילונים שעמדו שם. הוא ראה את כוחות הביטחון באזור, אבל הם לא התערבו. לדבריו, זה חלק מהקטע של אותם אנשים, לנקוט באלימות מהסוג הזה בנוכחות כוחות הביטחון (עמ' 70). זה היה עבורו אפילו עוד יותר מפתיע, לראות את האלימות הזו מול עיניו, ואת איש כוחות הבטחון עומד שם ולא עושה דבר. לדבריו, כוחות הביטחון פשוט מגינים על המתנחלים, על המגזר הזה של צעירים דתיים, ולא עושים כלום. אז אולי הם נותנים "אור ירוק" – אוקיי, תעשו מה שאתם רוצים (עמ' 70). כשהוא ואחרים ניסו לצלם את הסרטון, אותם אנשים חטפו להם את הטלפונים ופשוט זרקו אותם על הרצפה, שברו אותם. זו הסיבה שהחל לצלם את הסרטון ואז פשוט שם את הטלפון בכיס. האישה שנראית בסרטון של הסטודנט, לדבריו גם ניסתה לצלם את הסיטואציה, והם ניסו לחטוף לה את הפלאפון ולשבור אותו. לכן, מתוך פחד, הוא פשוט שם את הטלפון שלו בכיס.

29. בנוגע לפרסום, הסטודנט טען שכאשר כתב "האנשים סביבי", התכוון בשעה שביקר במזרח ירושלים. באופן ספציפי התכוון לחיילים ולכוחות הביטחון שעמדו שם ולא עצרו את התקרית. מבחינתו הם העבריינים. "האנשים סביבי" הכוונה לאותה קבוצה דתית ספציפית של אנשים, ככל הנראה מתנחלים ואנשי ימין דתיים מאד (עמ' 72-73, ההדגשות הוספו, השגיאות במקור):

"So in the post I mentioned that **the people around me, that means when I visited there**, whatever the people was around me, there was good people, they are also the bad people who are standing with those teenagers. So **in particular the soldiers. Those security forces, those people are standing over there, but they did not stop the incident. ... to me, they're also like culprit of this thing** basically. So I don't think like this is a completely violent, and I mentioned that **the people around me, that means those people. I only mentioned those particular group of religious people who are looking to be settler and maybe the right-wing people**. That who are very religious and don't want any Arab group...".

30. הסטודנט התבקש להתייחס למכתב ההתנצלות, והשיב שכפי שציין שם, הוא לא הזכיר שם כלשהו, או את הקהילה בה הוא גר, קהילת הטכניון וסביבתו. הוא ציין רק האנשים שראה בפלסטין הכבושה ובמזרח ירושלים, אשר מתנהגים באלימות קשה כלפי הקהילה הערבית. הוא לא הרגיש טוב עם זה, והתכוון רק לאנשים האלה כטרוריסטים. לא לאף אחד אחר (עמ' 73, ההדגשות הוספו):

"I already mentioned in the apology letter that **I did not took any name or any community where I am living in, that means the Technion community and the around the Technion**.

So I only mentioned those people whom I saw at that place, that is occupied Palestine I mentioned that is Jerusalem and those West Bank kind of places where this type of this gang of people were doing the violence. Very violence to the Arab community. So I did not feel good. So I only mentioned those people as a terrorist. Not, not any other people at all".

31. אם כך, נשאל הסטודנט, מדוע חש צורך להתנצל. הוא השיב (עמ' 74-75):

'בגלל שגרתי שם מעל 4.5 שנים. אני מרגיש שהאנשים האלה מאוד אוהבים, עוזרים, תומכים. אז כששמעתי שכמה אנשים הגישו תלונה נגדי, הייתי ממש מופתע, בגלל שאני אף פעם לא חשבתי שמה שעשיתי הוא עליהם. זו הסיבה שחשבתי שהם נפגעים, שהם מקבלים את זה כמשהו פוגעני. אז יש לזה השפעה מאוד רעה עליי. זו הסיבה שכתבתי במפורש: תראו, אפילו שזו טעות שלי, אני רוצה להיות ברור, זה לא עליכם, כלומר על קהילת הטכניון, או הסטודנטים, או הקולגות שאני עובד איתם. בכלל לא כל האנשים האלה. אני רק מתכוון למגזר הספציפי ההוא. רציתי לוודא שאני תמיד שומר על מערכות יחסים ידידותיות בזמן השהות שלי ואחריה. אני לא שם כבר יותר מחצי שנה, ואני עדיין בקשר עם הקולגות שלי, החברים שלי, שעדיין בישראל, שעדיין לומדים שם, אפילו יש לי כמה חברים יהודים ממעבדה אחרת. בזמן השהות שלי, בזמן המחקר שלי, דיברנו הרבה, שוחחנו הרבה על מדעים. היה לנו ממש כיף שם. אף פעם לא נתקלנו בסיטואציות כאלה. אז למה שאני אלך נגדם, או נגד ההתנהגות שלהם?' (תרגום מאנגלית).

32. בחקירה הנגדית, הסטודנט נשאל האם יש לו ברשימת אנשי הקשר סטודנטים אחרים, חברי פקולטה, עובדי הטכניון, והשיב שאכן יש לו כמה. כמו כן הוא אישר שכל אנשי הקשר שלו (מלבד אחד) יכולים לראות את הסטטוס שהוא מפרסם בווטסאפ.

33. הסטודנט נשאל האם זה נכון שטען, בתגובה לתלונה וגם בדיון, שפרסם את הפוסט בעקבות סערת רגשות, בעקבות התקרית בירושלים. הוא השיב שכן. הוא אישר שהתקרית התרחשה בתאריך 26.5.2025 והפוסט פורסם בתאריך 13.6.2025 או בסמוך לתאריך זה, הוא אינו זוכר במדויק (עמ' 79-80). התביעה שאלה מפורשות, האם הוא מאשר שהפוסט פורסם יותר משבועיים לאחר התקרית, והוא השיב **שכן**.

34. התביעה שאלה האם כל הפוסטים שצורפו לפנייה פורסמו באותו יום. הסטודנט השיב ששניים באותו יום ואחד ביום אחר. הוא הוסיף (עמ' 83-85, ההדגשות הוספו):

"when I was sitting in my home, I had a plenty of time. So I was calling the thing, like what is going on. Like the normal current affairs basically. Like when I found the several things is happening, like **in social media** I saw this thing, this incident basically. Then I correlated the thing that, I already been there and I saw with my own eyes this thing is happening, this violence is happening. **Then I correlated to the video and I posted it. ... while scrolling the Instagram, I found two video, that remember me on those days**".

35. התביעה שאלה האם באחד מהפוסטים הללו הוא הזכיר את ירושלים, או תקרית ספציפית שהיה עד לה, והסטודנט השיב שלא. הוא הוסיף שרצה לשתף את הסרטון, אבל סבר שהוא קצר מדי ולא יבינו אותו מבלי שהוא יתאר את התקרית כולה (עמ' 85).

36. התביעה ציינה כי הסטודנט הדגיש כמה התקרית היתה מטרידה בעיניו, והיא הטריגר לכאורה לכך שפרסם את הפוסט. אם כך, האם פרסם או שיתף הסבר מורחב על התקרית בפרסומים אחרים? הסטודנט השיב שלא, משום שזה 'דורש הרבה זמן לכתוב את כל הדבר הזה בצורה טובה'. בנוסף, אילו היה רוצה לפגוע בכבודו או בשמו של הטכניון, הוא היה מפרסם את הפוסט באינסטגרם או בפייסבוק, היכן שיש לו הרבה עוקבים. אבל הוא לא רצה לפגוע בטכניון. הוא רק רצה להביא את הדברים שקורים שם אל מעגל החברים הקטן שלו. כלומר, הדבר הזה קורה, כמו שאנחנו צריכים לעצור את רצח העם בעזה. אז כאדם מודאג, פשוט פרסמתי (עמ' 89).
37. התביעה שאלה למה הסטודנט התכוון כאשר כתב בפוסט שכלל שהזמן עובר אנחנו לומדים להכיר טוב יותר את האופי /ההתנהגות שלהם. הרי הוא הסביר שהיה בירושלים וראה תקרית, ואילו "ככל שהזמן עובר" זה משפט שמתאר היכרות מתמשכת. הסטודנט השיב, שכפי שהסביר הוא ביקר בירושלים מספר פעמים, ונתקל באלימות מהסוג הזה יותר מארבע-חמש פעמים. הוא גילה שכל החנויות סגורות, שהוא לא יכול לאכול או לקנות, הוא הבין שמדובר בסוג של דרך פעולה, של אנשים מהמגזר הזה, ואז התקרית האחרונה. זו אלימות שמתגברת מיום ליום. לכן כתב ככל שהזמן עובר הוא גילה את ההתנהגות ואת האופי שלהם. לפני כן ראה את המקרים האלה רק בסרטונים במדיה החברתית, והפעם ראה את זה במו עיניו (עמ' 90).
38. לבסוף שאלה התביעה, האם מלבד התגובה לתלונה הסטודנט פרסם התנצלות כלשהי או הבהרה, באותה הפלטפורמה או בכל אחת אחרת. הסטודנט השיב שלא, למען האמת אף אחד לא ביקש ממנו לעשות זאת, אבל כאשר ראה את התלונה מחק מיד את כל הפוסטים, כל מה שעשה בעבר. כמו כן, כידוע, סטטוס בווטסאפ נמחק תוך 24 שעות. הוא הוסיף, שהתכוון למה שכתב, אבל אולי הניסוח היה שגוי. אילו היה רוצה לפרסם הבהרה היה עליו למצוא את שמות המתנחלים, מה והיכן התרחשה התקרית (עמ' 91-92).
39. במענה לשאלת בית הדין האם כתב את מכתב ההתנצלות בעצמו, האם התייעץ לגביו עם מישהו, הסטודנט השיב כי כתב את המכתב בעצמו, ולא התייעץ עם אף אדם. הוא כתב על התקרית שראה, וכתב את האמת. הוא נשאל האם ברגע שקיבל את התלונה הבין שפגע ברגשות של אנשים מהטכניון והחליט להתנצל, והשיב שכן.
40. הסטודנט נשאל ע"י בית הדין מדוע בחר להשתמש בתמונה כה קשה, עליה כתוב "הפסיקו את רצח העם", ובמילים קשות כמו "טרוריסטים". הוא השיב, שכפי שכולנו יודעים, בית הדין הבינלאומי לצדק כבר קבע שזה רצח עם, מה שקורה בעזה, זה פשע נגד האנושות. הוא מאמין שיש מגזר מסוים של אנשים, שהוא מאמין שהם מהימין, שהם האחראים לכל התקריות הללו. אם אנשים מהימין, או הקבוצה הזאת של המתנחלים מתנהגים באלימות בתוך ישראל, אז השם של מדינת ישראל נהיה רע. אנשי הימין, או המתנחלים האלה, מנסים לתפוס את כל האדמות או העמדות האלה מעזה, מפלסטין, הכל. זו הסיבה שהם יוצרים את האלימות. אז עבורו הם הטרוריסטים (עמ' 96-98).
41. הסטודנט נשאל האם הוא עומד מאחורי הדברים שכתב במכתב ההתנצלות והשיב שכן, כמובן.
42. הוא נשאל האם הוא יכול להבין למה הקהילה של הטכניון נפגעה מהפרסום, למה הם סבורים שהפרסום פוגעני. הוא השיב שהוא מבין. הוא פרסם את הפוסט עם מחשבה אחרת, הוא תמיד חשב על הקבוצה המסוימת ההיא של האנשים. קהילת הטכניון חשבה שזה מדבר עליה, על האנשים בטכניון. זו היתה אי הבנה.
43. בית הדין שאל את הסטודנט האם היתה סיבה מיוחדת שבגללה בחר לנסוע לירושלים דווקא בתאריך 26.5.2025 (יום ירושלים). הסטודנט השיב, שהטיסה שלו חזרה [...] היתה בתאריך 27.5.2025. הוא היה

בסיום התזה שלו, והיה צריך לסיים את כל הדברים לפני שטס חזרה, לא היתה לו ברירה אחרת, הוא לא ידע שיש חשיבות כלשהי לתאריך הזה. כשהגיע לשם ראה בכל רחבי ירושלים אנשים צועדים עם דגלים והקהל היה מלא בנערים כאלה. אז הבין שמשו קורה שם באותו היום, אבל כאשר נסע חשב שזה יום רגיל (עמ' 100).

44. הסטודנט נשאל אם לאשתו לא היה מקרה חירום רפואי האם היה נשאר בישראל והשיב שכן, כמובן. הוא נשאל האם הרגיש יותר בנוח לפרסם את הפוסט בגלל שהיה ב[...] ולא במעונות הטכניון, והשיב שלא. לדבריו, אחרי שחזר ל[...] היה לו הרבה זמן פנוי. בישראל היה עסוק כל הזמן בעבודת מחקר. בעת שחזר ל- [...] התחיל הקונפליקט בין ישראל לאיראן, הוא חשב על החברים שלו בישראל והסתכל באופן קבוע על החדשות ועל סרטונים, ולכן מצא את הסרטון שצילם באותה תקרית (עמ' 101).

45. **התביעה סיכמה** ואמרה שאין מחלוקת על העובדות, על כך שהסטודנט פרסם את הפוסט בתאריך 13.6.2025 או בסמוך לכך. השאלה שבמחלוקת היא למה הוא התכוון, והאם העובדות מקיימות את יסודות העבירות בהן הוא מואשם. גם בתיקים הקודמים שצינו לעיל (ואחרים נוספים שנדונו בפני בית דין זה), הנאשמים אמרו שלא התכוונו למה שמיוחס להם – 'לא הבנתם אותנו, התכוונו למשהו אחר לחלוטין'. גם בתיק זה הסטודנט מסביר, שבמקום להתייחס לדברים כפשטם, עלינו לקבל תזה המתייחסת לאירוע שהקורא אינו יכול לדעת שהוא אכן התקיים או שהוא רלוונטי בכלל. הוא לא מוזכר בטקסט, אי אפשר להבין אותו מתוך הטקסט. מפרסם הפוסט לא הסביר ההקשר לו הוא טוען בדיעבד. המפרסם יכול היה, וצריך היה, להסביר שהוא מתכוון לקבוצה מסוימת של אנשים, לאירוע מסוים. אי אפשר לכתוב אמירה כללית ומכלילה, ואז לומר 'לא, התכוונתי לפלוגי ואלמוני מסוימים שעשו כך וכך, ולא לכל האחרים המשתמעים מהאמירה הכללית שפרסמתי. הסטודנט כתב **"the terrorists around me, during my stay in Occupied Palestine"**. כעת הוא אומר, פלסטין הכבושה היא לא כל ישראל, אלא רק מזרח ירושלים. למה מזרח ירושלים היא פלסטין הכבושה וחיפה לא, למשל? בהמשך הוא כותב: **"as the time passes we are now more familiar with their nature"**. יש פה תיאור של משהו מתמשך, ולא של אירוע חד פעמי. קורא את זה אדם מקהילת הטכניון, שידוע שהסטודנט למד וגר בטכניון 4 שנים, והוא מבין שהסטודנט למד להכיר את אופיו הטרוריסטי. זה פשוטם של דברים. אין פה סוגיה של ספק סביר. זו אנגלית פשוטה, מילים שנכתבו ללא הקשר, ללא צירוף של סרטון, ללא חיבור לאירוע שהוא מתאר בדיעבד, במכתב התגובה שלו לתלונה (מכתב ההתנצלות).

46. גם בתיק זה, כמו בתיקים הקודמים, הסטודנט טוען שהפרסום היה בתגובה לאירוע שגרם לו לסערות רגשות (במקרים הקודמים זה היה למשל ראיתי חדשות ב-7.10, או עברתי בקמפוס וראיתי הפגנה). ראשית, גם אם אדם נחשף לאלימות, אין הדבר מהווה הצדקה או לגיטימציה להגיב בפוסט גזעני או מסית. שנית, באותם מקרים, היתה סמיכות כלשהי בזמנים. במקרה דנן, **אין כל סמיכות**. הפוסט פורסם למעלה משבועיים לאחר התקרית. הפוסט הוא כללי ולא מתאר, ולו ברמז, קשר כלשהו לאותה תקרית. ההסבר בדיעבד נראה מלאכותי ובלתי סביר.

47. מדובר בפרסום בוטה וחמור, המדבר בעד עצמו. ההלכה שנפסקה בבתי הדין המשמעתיים ובבית המשפט העליון, ויושמה גם בבית דין זה, היא שבעבירות של התנהגות שאינה הולמת **אין צורך בהוכחת יסוד של כוונה**. התביעה הפנתה **לפרשת אהרוני**,⁸ שם נקבע כי בעבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת, אין צורך להוכיח

⁸ בעש"מ 5246/99 אהרוני נ' נציבות שירות המדינה, נו (1) 481, 488 (1999).

שהייתה כוונה: די בכך שאדם מן הישוב יכול היה להיות מודע לטיב המעשה. כלומר, המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, אלא אובייקטיבי.

48. התביעה לא צריכה להוכיח שהסטודנט התכוון למשהו, אלא מה המשמעות המילולית של הדברים שהוא פרסם. ההסבר החלופי שהציע הסטודנט הוא קלוש ואינו מתיישב עם ההיגיון ועם המשמעות המילולית של הטקסט. אין קישור, לא במלל, לא בתמונה, ולא בהבהרה מאוחרת יותר, לדברים שהסטודנט טען בדיעבד לאחר שקיבל את התלונה. כאשר פנו לסטודנט והסבירו לו כיצד הדבר נתפס, הוא מצד אחד התנצל והכיר בעבירה, או בפגיעה, אך מצד שני, לא פרסם שום התנצלות או הבהרה באותה פלטפורמה, לאותו ציבור שאליו הוא פרסם את הפוסט.

49. **ההגנה סיוכמה** ואמרה שעובדות המקרה אינן מגבשות את יסודות העבירות בהן הסטודנט מואשם. 50. ראשית, ההגנה הדגישה שבעת כתיבת מכתב ההתנצלות הסטודנט לא היה מיוצג וטרם קיבל ייעוץ משפטי. הוא הבהיר כי לא התכוון לדברים אשר יוחסו לו, אולם לאחר שקיבל את התלונה, הבין שפגע במישהו ועל כן התנצל. כמו כן הסביר למה פרסם את הפוסט. על דברים אלה חזר גם בדיון. הסטודנט נתן גרסה קוהרנטית מרגע קבלת התלונה ולאורך כל ההליך המשמעתי.

51. ב"כ הסטודנט אמרה: "זו הפעם הראשונה, אני בדרך כלל מגנה על סטודנטים שהם מתכוונים, אומרים **occupied Palestine**, הם אומרים הכיבוש או פלסטין הנכבשת והם באמת מתכוונים לחיפה, ואנחנו הטיעון המרכזי שלנו שם זה הקשר היסטורי. וכאן זה הפוך, הוא אומר **occupied Palestine** בהקשר הבינלאומי שלו כפי שמוגדר ב-ICJ וכפי שבית המשפט העליון אימץ בפסק דין גדר ההפרדה⁹... הכיבוש הישראלי בגדה המערבית ובמזרח ירושלים, כאן הנקבל משתמש במונח הזה והקובלים מבינים **occupied Palestine** כחיפה והטכניון" (עמ' 107-108). ובהמשך אמרה שוב: "אז רק לחדד, זאת הפעם הראשונה שאני נתקלת ב-**occupied Palestine** בהפוך" (עמ' 108).

52. בנוסף, טענה ההגנה, הסטודנט הסביר שבשנתיים האחרונות ראה במו עיניו יותר מפעם אחת אלימות במזרח ירושלים, ובסוף מאי 2025 ראה הסלמה באלימות. כאשר חזר ל[...]. המשיך לראות סרטונים כאלה, בנוסף לסרטונים מעזה, מה שהוביל אותו לפרסם את הפוסט. לטענתו, אילו היה רוצה לפגוע בטכניון, היה מפרסם פוסט בפלטפורמה בה יש לו הרבה עוקבים. אך הוא בחר לפרסם פוסט בסטטוס בווטסאפ.

53. אין זיקה בין הפרסום לטכניון: הפרסום אינו מציין את הטכניון, או את קהילת הטכניון. אין זכר לטכניון. הסטודנט הסביר היטב כי לא התכוון לטכניון, אלא לגרעין יהודי-דתי ספציפי שנוהג באלימות במזרח ירושלים ובגדה המערבית. גרסת הסטודנט משכנעת. הוא הציג סרטון, אמנם קצר שאינו מציג את כל התקרית, אך נתן הסבר מדוע הסרטון קצר. כמובן, שלא רק הסטודנט מדבר על גרעין יהודי אלים במזרח ירושלים ובגדה המערבית. שורה ארוכה של פוליטיקאים אומרים שהקבוצה הזו עושה עוול לישראל. גם בית הדין הבינלאומי לצדק הזכיר את האלימות של המתנחלים בגדה המערבית ומזרח ירושלים, שהיא "פלסטין הכבושה" כפי שהגדיר הסטודנט. 54. הפרסום של הסטודנט חוסה תחת חופש ביטוי פוליטי, המוגן בין היתר בחוק זכויות הסטודנט. יש סעיפים שלא רק מגנים על חופש הביטוי, אלא אף מעודדים שהמוסד ייתן פלטפורמה ומקום לשיח שנוי במחלוקת. ההגנה הפנתה לבג"ץ לאור¹⁰, שם בית המשפט העליון קבע שהשוואה בין הממשל הצבאי לממשל הנאצי כחלק מהצגת

⁹ יובהר כי ההגנה לא הפנתה למראי מקום, או לציטוטים ספציפיים.

¹⁰ בג"ץ 14/86 לאור ואח' נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות ואח' פד מא(1), 421 (1987).

תיאטרון, היא במסגרת חופש ביטוי פוליטי. גם אחרי ה-7.10 בג"ץ קבע כי חופש הביטוי אינו שייך רק למחנה אחד, והוא נועד להגן על דעות חריגות, מקוממות ומכעיסות, המושמעות בסגנון בוטה וצורם.

55. המתלוננת העידה, כי ועדת זלצברג סברה ששאר הפוסטים שפרסם הסטודנט חוסים תחת חופש הביטוי, למרות שהם מכילים התבטאויות צורמות, מקוממות וכיו"ב. הפוסט מושא הקובלנה אינו שונה ואין כל סיבה מובחנת להחריגו. המבחן הוא מבחן הספק הסביר. ההגנה הפנתה לשני פסקי דין משמעתיים העוסקים בהתבטאויות, בהם בית הדין זיכה את הנקבלים (פד 3/2025, פד 7/2025). לטענתה בתיקים אלה הנקבלים הציגו גרסאות לא עקביות, והשופטים הטילו ספק במהימנותם. ב-פד 3/2025 אף נפתח תיק פלילי, ואילו ב-פד 7/2025 הזיקה לטכניון היתה יותר משמעותית משום שהפרסום היה בקבוצת ווטסאפ טכניונית; בנוסף, הנקבלת לא ציינה בתגובתה לתלונה שבן זוגה היה איתה באירוע, והעלתה זאת רק במהלך הדיון. לטענת ההגנה, אם בתיקים אלו הנקבלים זוכו למרות שהגרסאות לא היו עקביות, קל וחומר שיש לזכות את הסטודנט בתיק זה, בו הוצגה גרסה עקבית.

דיון והכרעה:

56. במכתב ההתנצלות הסטודנט מודה מפורשות, באופן מלא, בשני האישומים המיוחסים לו, לוקח אחריות על מעשיו ומתנצל עליהם:

"I am writing this letter to express my deepest remorse and offer a sincere, unreserved apology for the **inappropriate** and **offensive** WhatsApp posts I recently published concerning Israel, where I am currently studying as an international student. I fully acknowledge the gravity of my actions, which were **disrespectful**, **harmful**, and **entirely unacceptable**.

I understand that my posts, which contained anti-national sentiments towards Israel, caused **significant offense and distress to members of the university community** and citizens of this nation. Although, I didn't mean that, I recognize that these actions **violated** not only the **standards of conduct expected of all students at Technion**, but also fundamental principles of respect, cultural sensitivity, and responsible behaviour expected of a guest in this country. I am deeply ashamed of my conduct.

There is **no justification** for my actions. I **allowed personal frustrations or immature impulses to override my judgment and responsibility...**"

הסטודנט מודה שהתנהגותו היתה בלתי הולמת, פוגענית, לא מכבדת, לא מקובלת, מזיקה, הפרה את סטנדרט ההתנהגות המצופה מכל סטודנט בטכניון, פגעה באופן משמעותי וגרמה למצוקה בקרב חברי קהילת הטכניון.

57. למרות שההגנה טענה שגרסת הסטודנט היתה קוהרנטית לאורך כל ההליך, אנו לא סבורים כך.

58. ראשית, במכתב ההתנצלות הסטודנט טען שאפשר לתסכול אישי ודחפים לא בוגרים לגבור על שיקול הדעת שלו והאחריות שלו כסטודנט בינלאומי. הפרסום התבסס על רגשותיו כאשר ביקר מספר פעמים בירושלים. בביקורו האחרון חווה תקרית נוראית, לא יכול היה לשלוט בעצמו, ופרסם את הפוסט:

"I allowed personal frustrations or immature impulses to override my judgment and responsibility as an international student... The actions were made by me based on my feelings when I visited Jerusalem several times. ... during my last visit in Jerusalem I faced a horrible situation... Which Again disgusted me... **I couldn't control myself and posted this by saying those people 'terrorists', I only meant for that particular group of people.**

59. אלא, שכפי שהודה במהלך הדיון (ראו סעיף 33 לעיל), הפרסום לא נעשה בסמוך לביקורו האחרון בירושלים (26.5.2025). הוא נעשה למעלה משבועיים לאחר מכן, כאשר כבר היה ב[...] (בתאריך 13.6.2025 או סמוך לכך). לטענתו גלל באינסטגרם, ראה סרטונים בנושא, נזכר בסרטון שצילם בעצמו ופרסם את הפוסט.
60. שנית, במכתב ההתנצלות, אין התייחסות או אזכור לביטוי בו השתמש בפרסום – "פלסטיין הכבושה". במכתב ההתנצלות הוא ציין את ביקוריו בירושלים. לעומת זאת, במהלך הדיון הוא טען ש"פלסטיין הכבושה" הוא כינוי שלו למזרח ירושלים. ראו למשל בעמ' 65:

"This thing only I saw in the **occupied Palestine that I refer like in like East Jerusalem and like Yeah, West Bank, those kind of area, I saw this thing happening the most when I visited there**".

ולאחר מכן בעמ' 73:

So I only mentioned those people whom I saw at that place, **that is occupied Palestine I mentioned that is Jerusalem** and those West Bank kind of places where this type of this gang of people were doing the violence".

לעומת זאת, עורכת דינו של הסטודנט טענה ש"הוא אומר occupied Palestine בהקשר הבינלאומי שלו כפי שמוגדר ב-ICJ וכפי שבית המשפט העליון אימץ בפסק דין גדר ההפרדה ... הכיבוש הישראלי בגדה המערבית ובמזרח ירושלים" (עמ' 108).

61. לדעתנו, הפרשנות הנטענת ע"י ההגנה בדיעבד, אינה סבירה ואינה מתיישבת עם לשון הטקסט. הסטודנט כתב בפוסט:

"I am blessed with the opportunity to see the terrorists **around me, during my stay in occupied Palestine. As the time passes,** we are now more familiar with their nature/behavior!!! Indeed, Qur'an says the truth!!!".

62. המילים **during my stay** אינן מתייחסות לביקור. הן מתייחסות לשהות. הסטודנט גר, שהה ולמד בטכניון. הוא ביקר במקומות אחרים בישראל. הפרשנות הנטענת שהטרוריסטים סביבו הם כביכול אלה ממזרח ירושלים, אינה מתיישבת עם לשון הטקסט ואף אינה מתיישבת עם הפרשנות הנהוגה, הרווחת, השגורה של הביטוי "פלסטיין הכבושה" בשיח העממי וברשתות החברתיות. הפרשנות הנהוגה לפלסטיין הכבושה (כפי שהודתה ב"כ ההגנה בעצמה), היא "מהנהר לים", כלל השטחים שמחזיקה ישראל מאז 1948 ו-1967. ב"כ ההגנה עצמה אמרה, כי זהו הנקבל הראשון שהיא מייצגת שמייחס למונח זה את הפרשנות "מזרח ירושלים", וכי בכל התיקים האחרים שייצגה, הפרשנות היתה שונה (ראו הציטוט מפיה בפסקה 51 לעיל). לטענתה, ההגדרה לפלסטיין הכבושה, לפי בית הדין הבינלאומי לצדק, אשר אומצה ע"י ביהמ"ש העליון של ישראל, הוא הכיבוש הישראלי

בגדה המערבית ובמזרח ירושלים. אלא שהסטודנט לא טען זאת. כאמור, הסטודנט טען בעדותו שכך הוא מכנה כך את מזרח ירושלים. טענת באת כוחו היא לדעתנו טענה משפטית מאולצת שנטענת בדיעבד. ההגנה לא הציגה כל ראיה שמישהו מלבד הסטודנט עצמו מתייחס לפלסטין הכבושה כאל מזרח ירושלים לבדה.

63. זאת ועוד, **התמונה** המשמשת כרקע לפוסט, אף היא אינה מתיישבת עם הפרשנות הנטענת בדיעבד. על גבי התמונה כתוב "הפסיקו את רצח העם". בעדותו הסטודנט ציין מספר פעמים את "רצח העם בעזה". למשל בעמ' 89:

I just wanted to make just bring the thing like what is happening there with with my small friend circle. Like this thing is happening. So as a like **we need to stop the genocide in Gaza**. So as a concerned person, I just posted".

ובהמשך בעמ' 96:

"... as we all know, ICJ already told that this is **the act of genocide, what is happening in Gaza**".

אם כך, ניתן להבין שהתמונה המשמשת כרקע לפוסט מתייחסת דווקא לעזה, ולא למזרח ירושלים.

64. לדעתנו, הפרשנות שמציעה ההגנה אינה סבירה (ואף אינה עקבית). היא לא הפרשנות שהאדם הסביר או הסטודנט הסביר יכול להבין כשהוא קורא את הפוסט. כוונתו הנטענת של הסטודנט אינה ברורה מלשון הפרסום, ולדעתנו גם לא יכולה להיות מובנת מלשון הפרסום. אין אזכור או התייחסות לתקרית מסוימת, למקום מסוים, לזמן מסוים. הפוסט הוא פוסט כללי ומכליל. הסטודנט אף לא פרסם כל גינוי והבהרה לאחר שהבין כיצד הפרסום שלו נתפס.

65. הפרסום מדבר בעד עצמו, והנטל עבר לסטודנט להראות שלא התכוון למשמעות הרווחת והמשתמעת מהטקסט, אולם הוא לא הרים את נטל הראיה.

66. הסטודנט יכול היה וצריך היה לדעת שקהילת הטכניון עלולה לפרש את הפוסט שלו, כאילו הוא מתייחס לסטודנטים שסביבו, לקהילה שסביבו, כאל טרוריסטים. זוהי הפרשנות הפשוטה והסבירה של הטקסט לדעתנו, כאשר קורא אותו מישהו המכיר את הסטודנט/ מזהה אותו כשייך לקהילת הטכניון.

67. לביטוי כזה אין מקום בקהילת הטכניון. הוא עלול לפגוע קשות במרקם החברתי ובמערכות היחסים של קהילת הטכניון עם סטודנטים בינלאומיים.

68. גם אם לא **התכוון** לפגוע בקהילת הטכניון, **היה עליו לדעת** שביטוי הנאצה "טרוריסטים" שנכתב באופן מכליל כזה – מהווה פגיעה קשה בקהילת הטכניון ואינו חלק משיח לגיטימי. אנו סבורים שסטודנט שלומד בטכניון ומתגורר במעונות במשך 4.5 שנים, יודע **מהן תפיסות היסוד וערכי היסוד המקובלים, המשקפים את החברה בה הוא חי, ואת מרקם היחסים בטכניון**.

69. בפרשת אהרונ, נכתב לעניין התנהגות שאינה הולמת כך (ההדגשות הוספו):¹¹

"...אפשר שהתנהגות תיחשב בלתי הולמת אף שאין בה שום ייחוד למקצוע מסוים או לארגון מסוים. היא אינה הולמת משום שהיא שלילית ופסולה בכל מקצוע או בכל ארגון. היא **סוטה באופן מהותי**

¹¹ שם, בעמ' 488 מפי כב' השופט זמיר, המצטט את דבריו בער"מ 1351/95 פנקלשטיין נ' התובע בבית הדין המקומי למשמעת של עובדי עיריית ירושלים [3], בעמ' 578.

מכללי ההתנהגות של בן תרבות, אותם כללים המאפשרים לעובדים במקצוע או בארגון לקיים יחסי עבודה תקינים זה עם זה ולמלא באופן תקין את תפקידם בחברה. זו התנהגות ששום ארגון או מקצוע אינם יכולים לסבול, משום שאם היא תיהפך התנהגות מקובלת באותו ארגון או באותו מקצוע, יהיה בכך כדי להעכיר את האווירה, לשבש את יחסי העבודה, לערער את יחסי האמון מצד הציבור או לחבל בדרך אחרת בתפקוד התקין של הארגון."

ובהמשך (ההדגשה הוספה):

"התנהגות כזאת ... עלולה לזרוע חוסר אמון בין העובדים לבין עצמם, לשבש את היחסים ... עצם השיבוש ביחסים ובתפקוד די בו כדי לקבוע שהתנהגות כזאת היא התנהגות שאינה הולמת ..."¹²

70. ולגבי היסוד הנפשי של כוונה נכתב שם (ההדגשות הוספו):

"אולם בעבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 17(3) לחוק המשמעת, אין צורך בכוונה לעשות דבר אסור. כפי שאמרתי בעש"מ 5550/98 גל-אור נ' מדינת ישראל [4], בעמ' 335-334:

"נראה לי כי לצורך קיום היסוד הנפשי בעבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת, די בכך שעובד מדינה סביר (או, לשון אחרת, אדם מן היישוב) יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע לטיב המעשה.

...

המבחן להתנהגות בלתי הולמת אינו מבחן סובייקטיבי של העובד, אלא מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר, הרואה לנגד עיניו את התכלית של שירות ציבורי הממלא את תפקידו כראוי."

המבחן האובייקטיבי של האדם הסביר בהקשר זה הוא המבחן של בית-הדין למשמעת ... שבסמכותו לקבוע מהי התנהגות פסולה עד כדי כך שראוי לסווג אותה התנהגות שאינה הולמת את עובד המדינה".¹³

71. סטודנט סביר יכול היה בנסיבות העניין להיות מודע לטיב המעשה, ולדעת כי מדובר בפרסום שנוגד את ערכי הטכניון (לשון ממעיטה ומקלה), פוגע בקהילת הסטודנטים, משבש את מרקם החיים המשותפים בטכניון, פוגע בכבוד הטכניון ומהווה התנהגות שאינה הולמת.

72. גם לשון סעיף 4.5 לתקנון תומכת בכך שאין צורך בכוונה מיוחדת: "פגע או גרם ביוזעין לפגיעה בדרך כלשהי בכבוד הטכניון". הפגיעה אינה חייבת להיות בכוונה תחילה כדי שתתגבש עבירה. אין צורך להוכיח שהסטודנט ידע באופן פוזיטיבי שהפרסום עומד לפגוע בטכניון. מספיקה עצימת עיניים לתוצאתו הצפויה של המעשה כדי להיחשב כ"יוזעין".

¹² שם, בעמ' 489.

¹³ שם, בעמ' 488-489.

73. מדובר בפרסום בוטה וחמור, שנעשה בצורה פומבית, זכה לתהודה בקרב קהילת הטכניון, וגרם לפגיעה בכבוד הטכניון.

74. נוכח האמור לעיל, החלטנו פה אחד, להרשיע את הסטודנט בעבירות המשמעת אשר יוחסו לו בכתב הקובלנה, לפי סעיפים 4.5 ו- 4.19 לתקנון המשמעת.

75. למען הסר ספק, נוכח הכרעת הדין, השהיית הליכי הסיום של לימודי הסטודנט (בהתאם להחלטת דיקן בית הספר לתארים מתקדמים מכוח סעיף 16.6 לתקנון), בתוקפה עומדת.

76. המזכירות תקבע מועד לשמיעת הטיועונים לעונש בהקדם האפשרי.

מר רז עזר בוזגלו

רז עזר בוזגלו

פרופ"א יהודה פינצ'ובר

יהודה פינצ'ובר

פרופ' איתי שפיר

איתי שפיר